

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEE
— (Naam. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIENWAL
(Stenderpoort).
TONGEREN
Postbus- rekening n. 2100.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 15,00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1.00
Tuschen Allerlei- in Provincie-
nieuws fr. 2.00
Vonnissen en doodberichten fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels fr. 3.50
Elke regel meer fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs
volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

MERKELIJKE BETERSCHAP VOOR JUNI EN JULI IN ONZE ECONOMISCHE TOESTAND

Wij hebben de laatste tijden al zo veel treurige berichten te lezen gekregen ; de lucht zit reeds zo lang vol wantrouwen en misnoegen, al lang wordt geklaagd en beklind, dat het nu werkelijk deud doet eens een opwekkende klank waar te nemen, eens een streep roze-rood aan den zoo lang zwarten horizon te kunnen merken.

Het schijnt dat er wat moer schot komt in onze Nationale Economie. De Nationale Bank meldt het immers in haar halfmaandlijksch Inlichtings- en Documentatie Bulletin.

Reeds vroeger in de maand Juli bleek het dat er zich eene heropleving van het zakenleven voordeed. Het was nog wel maar eene eerste rilling, maar toch kwam er schot. De vraag was echter : zou het heropleven zich bestendigen ?

Tot hertoe mag die vraag bevestigend beantwoord worden. Men mag immers nog altijd wijzen niet alleen op eene verbetering in den algemeenen toestand, maar tevens op het volume der voortbrengst dat lichtelijk is blijven aangroeien en trapsgewijs is naar boven gegaan.

Dit heeft natuurlijk zijne oorzaak en gevolgen. Beiden zijn in deze kwestie dikwijls heel moeilijk van elkander te onderscheiden, maar wat men al zeker heeft kunnen vaststellen, is eene merkelijke verandering welke zich voordeed in de houding der voortbrengers ; er zit meer durf, meer vastberadenheid in, factoren die wijzen op een nieuw vertrouwen. Wij willen hiermede volstrekt niet bevelen, dat men onversaagd met beide handen terug aan het werk gevallen is. Zover zij nu ongelukkig nog niet, maar toch is de lusteloosheid, de willooze gemoedsgesteldheid er gedeeltelijk uit. Men blijft nu niet gewoonlijk de pakken zitten. Men beproeft en het schijnt te lukken, heel schuchter weg, met nog een tijkje wantrouwen, maar het blijkt de pakken en des te meer het pakken zal, des te grooter zal het vertrouwen worden en des te dichter bij zal de ondergang liggen van den vreeselijken druk die wij crisis noemen.

Men make zich echter nog geene illusies, voortwat betreft het tempo waarmede deze wijziging zich voordoet. Het zal nog een heel tijdje vergen alvorens onze nijverheids- en handelsmensen zich zullen hebben aangepast bij de nieuwe omstandigheden, waarmede zij voortaan zullen rekening te houden hebben.

Een op zichzelf abnormale bloei van het zakenleven heeft maar al te veel valse begrippen doen doordringen ; het zal er nu op aankomen zich daarvan te ontdoen en terug te keeren tot de nuchtere werkelijkheid.

Of dat zoo gemakkelijk gaan zal ? De omstandigheden zullen er ons wel toe dwingen. Men zal zich moeten wennen aan den toestand, ontstaan door de keering welke zich heeft voorgedaan en die voor gevolgen heeft : vermindering der winst, talrijke en soms moeilijke aanpassingen, stijgende last der financiële verplichtingen.

Geveerd werd dat eene economie, welke zich had aan te passen aan hooge loonen en prijzen, evenals aan zware belastingen, verlamd zou worden door het wegbliven der koopers. Alhoewel enkele feiten deze vrees schenen te zullen bevestigen, toch heeft men anderszins waargenomen dat er in de huidige economie meer lenigheid stak dan men wel vermoede.

Nog is voor het oogenblik, zoo luidt het verslag, de toestand van de voortbrengers van grondstoffen, zoals mijnen en landbouw, als behalve rooskleurig. Daartegenover valt er eene merkelijke verbetering vast te stellen bij deze welke de grondstoffen bewerken, juist door hunne lage waarde.

Daarbij is de werkloosheid gekomen welke, geholpen door de vermindering van de levensduur, de aanpassing der loonen heeft voremakelijkt. Verder heeft men kunnen vaststellen dat de technische verbetering aangebracht in onze nijverheid, het mogelijk gemaakt heeft de prijzen heel wat minder te stellen.

De meer en meer toeremende bewerktulging heeft grote omwentelingen in onze nijverheid veroorzaakt. Zoo is b.v., dank daardoor, onze schoenijverheid overgegaan van de voortbrengst door den enkeling naar de grootvoortbrengst. Daardoor werd het concurreren heel wat gemakkelijker en kon er aan lagen prijs en voordelig worden verkocht. Men kwam tot de vaststelling dat het voortaan mogelijk is, dank aan de nieuwe middelen, het hoofd te bieden aan de nieuwe voorwaarden. Dat gaf moed en hoop en oefende een gunstige invloed uit op de geestesgesteldheid der voortbrengers.

Men heeft ook vastgesteld dat de buitenlandse markten iets of wat beter worden. Spijts de moeilijkheden, als de devaluatie van de dollar en pond, het sterk protectionisme in Engeland en Amerika, toch groeit de aanvoer, ook naar Amerika en Engeland bestendig aan en zelfs de meest gevoelige markten als deze van Zuid-Amerika, het Oosten, Zuid-Europa blijken minder gesloten.

Dit alles wijst er op, dat wij staan voor eene niet te loochenen herneming. Luidt deze nog traag en bezadigd wezen, toch staat het vast dat geen enkele heropleving welke zich tusschen dit en drie jaar voordeed, zoo stevig was als deze.

Wij beleven voor het oogenblik een tijdperk, waarin de hoeveelheid van hetgeen wordt voortgebracht, merkelijk is verhoogd. Niet alle takken der bedrijvigheid genieten daarvan in even grote mate. Verre vandaar. Onder de begunstigde mogen wij vermelden de kleine metaalnijverheid, de glas- en cementnijverheid, evenals de steen- en marmergroeven.

Armoe is troef. De Drukkers

De Staat verkeerd voortdurend in geldnood en legt steeds meerdere en hogere lasten. Het is crisis zeggen de menschen en zij kleeden, drinken, snoepen, reizen en verteren dat het een aard geeft. Wat zou het dan zijn moest het geen crisis zijn ! !

Ook de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen zit in het nauwe ; en het verkoop jaar 1932 is wel het slechtste dat zij ooit gekend heeft, niet alleenlijk sedert het uitbreken der crisis, maar sedert 1926 toen zij eerst ingericht werd. Zij sluit hare rekeningen met een verlies van 168 miljoen. Al de treinen loopen met ijdele tweede klassen en in de eerste klasse reizen nog enkel deze die voor niets reizen : volksvertegenwoordigers en hooge ambtenaren. Overal weet men dat er te kort is, maar nergens durft men besparingen invoeren. Men spreekt er wel van, maar tot daden komt het niet, men zou te veel vrienden en neefjes en kousijntjes en kiesdravers moeten misdoen.

« De kaas zit vol wormen, hij wordt er van opgeeten en niemand durft ze er uit smijten omdat de groote het voorbeeld der verkwijting geven. Sinds jaren stelen de volksvertegenwoordigers hunne 42.000 fr. voor meer dan drie zevende ; zij wilden nog niet verminderen, waarom zouden de minderen dan niet stijgeren. Het voorbeeld moet van hooger komen. Volksvertegenwoordiger stiet u aan 20.000 en werkt er voor dat hij ze verliest.

Het zijn maar de lastenbetalers die hun best doen en ziehier :

Tijdens de maand Juli 1933 bedroegen de inkomsten der rechtstreeksche belastingen 255.076.504 frank tegen 169.067.443 fr. in Juli 1932 hetzij eene vermeerdering van 86 miljoen in ronde cijfers.

Met de opbrengsten van douanen, accijnzen en registratie belopen de totale inkomsten van de belastingen voor Juli van dit jaar 719.198.904 frank tegen 539 miljoen 223.043 frank in Juli 1932.

Voor de zeven eerste maanden van het loopend jaar, bedragen de totale inkomsten der belastingen 5.077.637.902 frank tegen 4.520.611.795 frank voor dezelfde tijdruimte van 1932, het zij dus eene vermeerdering van 557.026.107 frank.

De sterkste vermeerdering voor die tijdruimte wordt waargenomen in de rechtstreeksche belastingen met 357.882.384 fr. De douanen en accijnzen zijn vermeerderd met 106.523.297 frank en de registratie vermeerderde met 92.801.125 frank.

leving welke zich tusschen dit en drie jaar voordeed, zoo stevig was als deze.

Wij beleven voor het oogenblik een tijdperk, waarin de hoeveelheid van hetgeen wordt voortgebracht, merkelijk is verhoogd. Niet alle takken der bedrijvigheid genieten daarvan in even grote mate. Verre vandaar. Onder de begunstigde mogen wij vermelden de kleine metaalnijverheid, de glas- en cementnijverheid, evenals de steen- en marmergroeven.

Iets beter gaat het ook in de scheikundige nijverheid. Voor het textielbedrijf is de toestand al erg afwisselend, naarmate het produkt. Katem blijft slecht, maar daartegenover gaat het voor vlas, wol en jute heel wat beter. Eene grotere bedrijvigheid heerscht er in de kleeding-, schoenen- en handschoennijverheid ; het zelfde geldt voor de ledernijverheid over het algemeen.

Zelfs mag men wijzen op een waardevermindering van het diamant en op eene vermindering der werkloosheid in dezen luxe-handel.

Als wij nu de samenvatting van dit beknopd overzicht willen vervolledigen, dan moeten wij nog wijzen op de waardevermeerdering van het hout, iets dat vooral de gemeenten ten goede komt, welke over boeschaapplantingen beschikken ; op eene stijging bij de zeevischvangst, stijging welke echter nog geene verbetering gebracht heeft in den moeilijken financieelen toestand waarin zij verkeert. Voor het toerisme zijn het vooral de kleinere instellingen welke genieten van eene merkelijke heropleving, alhoewel de crisis ook hier nog verre van opgelost is.

Tegenover deze moedige lijst dient echter een andere te worden opgemaakt, welke heel wat minder gunstig is. Zoo wil het b.v., maar niet vloten in het koollijngedeb van den Borinage, hebben de papierfabrieken sterk te lijden onder de uitheemsche concurrentie, vooral uit Zweden ; gaat het in de bouwrijverheid minder goed en moet men aldaar eene vermeerdering der werkloosheid vaststellen ; gaat het minder goed in de fabrieken van voedingswaren, zoals conserven, brouwerijen en maalderijen.

Dat het er ten slotte voor de reederijen en ook voor den landbouw nog niet rooskleurig uitziet, heeft hier zelfs niet te worden vermeld.

Dit neemt echter niet weg dat men op eene merkelijke vermindering wijzen mag van de werkloosheid, zowal in aantal personen als in dagen.

Er doet zich dus inderdaad, zoals wij het bij den aanvang schreven, een rood schijnsel voor in den tot hertoe donkeren hemel van de toekomst. Moge het weldra aangroeien tot een veelbelovenden dageraad.

De pers is de koningin der openbare mening. Zonder de pers bekomt men omtrent niets ; met de pers bekomt men omtrent alles. De pers is een snijdend wapen, uiterst gevaarlijk in de hand van een vijand van het goede, zelvend in de hand van een kathoek.

Wie stond er niet verbaasd over den blikzamen triomf der revolutie in het ongelukkig Spanje ?

Hoe is die hoofdzakelijk katholieke natie, zoo diep gehecht aan de Kerk, zoo heldhaftig vast in het geloof, zoo vast geankerd aan hare godsdienstige tradities, zoo snel met pak en zak overgegaan naar het juk der vrijmetselarij ?

Over de ramp waaronder het ten onder ging, heeft men de slachtoffers onderzocht, de verbannen kloosterlingen, die machtige onderwijsinstellingen van alle graden leidden en de beurden, priesters en bisschoppen zelfs, die prachtige kerken bezaten waar de eeredienst bloeide was.

Men heeft hun uitleg gevraagd over dien ommekeer, over die ramp en zij hebben antwoordt : « wij bezaten veel schoone werken, maar geen doorwerkende pers ; wij bezaten kerken, kloosters en collegies, maar geen voldoende pers om ze te verdedigen ».

En de revolutie heeft die schoone kerken, die schoone kloosters, die schoone collegies in beslag genomen. Het monster heeft dit alles ingeslikt in den rousachtigen buik van winsten en profijten met het vast voornemen al die schoone dingen op het gemak te verteren.

Het monster is omtrent verzadigd en zoo tevreden dat het de kloosterlingen zoude bedankt hebben, indien een monster een last hadde ! Dit voorbeeld wijst een groote waarschuwing : de katholieke pers is de vesting der werken, de verschansing, die de scholen, de kloosters, de kerken beschermt, die zo de openbare mening aanbeveelt, hunne weldaden vermeldt, ze tegen de aanvallen verdedigt, hun gelegenheid en hulpmiddelen verwerft.

De Italiaansche bisschoppen, getroffen door de wanverhouding tusschen de katholieke bladen en de andere, hebben onlangs een resoluut gemaakt.

De vrijmetselarij, die in Frankrijk de teugels van het bewind in handen heeft, die de wetten der werverdelijking gsmeeft, de Kerk van den Staat gescheiden heeft, die thans dit oorlogsmachien van het hoogschoolmonopol vervaardigt onder de benaming van Eenige School, heeft hare almaacht op de pers gebouwd, welke niet tegenbevochten werd door eene even machtige pers.

De spreuk is waar en blijft waar : « Men behoudt maar wat men verdedigt en wel verdedigt ».

Men moet weten hoe men den aanval moet afweren. Indien de slechte pers een « Grosse Bertha » is, dan kan men niet antwoorden met een klein kanon.

Den hendaagschen oorlog moeten wij met hendaagsche wapens voeren.

De pers, de dagbladen zullen over het lot van ons land beslissen. Indien de katholieke geen acht geven, zullen zij in een schrikkelijke minderheid gesteld worden. Hunne pers staat tot de vijandelijke pers in evenredigheid van 1 op 4. Daar zij maar 1 lezer hebben op 4, zullen zij weldra maar een kiezer meer hebben op vier.

De katholieken — en daar steunen wij op — moeten katholieke bladen lezen en mogen hun geld niet jennen aan een antikatolieke blad, dat zij uit nieuwsgierigheid kopen. Zulke nieuwsgierigheid vult de kas van den vijand en kan den koper op den weg van het ongeluk brengen.

De slechte pers is de pers van den duivel ; de pers van de Kerk, van God moet daar verre boven staan, en zal er verre boven staan, indien elke kathoek zijn plicht, zijn ware plicht vervult.

Reis rond de Wereld

Nu het reizen rond de wereld bijna aan de orde van den dag is, lijkt het niet onbelangrijk een klein historisch overzicht te geven van de verscheidene reizen die in den loop der eeuwen rond de wereld werden gemaakt.

De eerste reis rond de wereld volbracht door den Portugeesch Sebastiaan de Cano. Toen Magelhaen, de commandant van de vloot, op de Philippinen was overleden, nam Cano het bevel over. In 1522 zijn vlaggschip de Victoria, het eerst de haven van Lissabon binnen ; de tucht had 37 maanden geduurd.

In 1577 werd het Portugeesch record geslagen door den Engelschman Francis Drake en in 1586 slaagde een landgenoot van dezen laatste er in om het record te brengen op 25 maanden en 10 dagen.

Van het einde der 16e eeuw tot 1859 had men geenerlei belangstelling voor wereldreizigers. Eerst in het laatstgenoemde jaar werd er weer eens poging gewaagd om de oude records te breken. Cochrane, weer een Engelschman volbracht den tocht in 72 dagen en 6 uren.

Na den wereldoorlog begon er een nieuw tijdperk voor de wereldreizigers. In 1926 maakte Eduard Linton voor het eerste ge-

deelte van zijnen tocht gebruik van een vlieg-machien.

Dank zij dit snel vervoermiddel maakte hij de reis om de wereld in 26 dagen en 14 uren.

Van nu af volgenden de records elkaar met voortdurende kortere tusschenpoelen op.

In 1929 had de Graaf Zeppelin enkel 21 dagen noodig voor de lange reis en in 1931 bracht Post en Gatty het record op 8 dagen 15 uren 51 minuten.

In 1933 slaagde de inmiddels beroemd geworden Post er in om rond de aarde te vliegen in 7 dagen en 18 uren.

Maar ondanks deze schitterende prestatie is Post zeer teleurgesteld over zijn reis, en hoopt binnenkort een poging te kunnen wagen om zijn eigen record belangrijk te verbeteren.

Geen enkele reis om de wereld is evenwel met zooveel belangstelling door jong en oud gevolgd als die welke door Phileas Fogg werd volbracht in 80 dagen en door Jules Verne in zijn beroemd meesterwerk werd beschreven.

De Vreemdelingen in België

NA DE BRITSELKE MOORDPARTIJ TE COULLET.

Verleden week werden twee jonge ingenieurs der koolmijnen, te Couillet, in hun bureel, doodsgehoeden door den Yugooslaaf Moenich ; na zijne misdaad gepleegd te hebben, stelde de moordenaar een einde aan zijn leven.

Deze gruwelijke moord, heeft op tragische wijze bevestigd, wat wij reeds zoo menigmaal schreeven ; dat de Belgische Veiligheid niet streng genoeg is voor het repressief uit-eet van hun eigen land, en dat hier ten aanzien op zulke ernstige wijze misbruik maakt van onze gastrijverheid, van wanorde, die hier niet alleen ons eigen volk komen onderdrukken, maar die levenslijf gevaar opleveren voor de onzer veiligheid en voor de orde. Hoe dikwijls is zulks reeds gebleken bij politieke betrouwen en bij misdaden van gemeen recht ! Die vreemdelingen worden uit hun eigen land verbannen, omdat zij in oost-land zijn tegen het gezag en de wetten des lands.

Wij hebben ons met deze wetten niet in te laten, noch te oordeelen of het gezag in dezen of genen staat gegrond is op de principelen, welke wij voor ons eigen land als noodzakelijk beschouwen. En indien wij de tegen het gezag van hun land opstandige leden hier ten onzent ontvangen, dan is het geenszins omdat wij hen eenigerlei bescherming willen verleenen tegen het gezag en de wet van hun Staat, maar alleen omdat in België de gastrijverheid en de vrijheid kortaf, nog hoog in eere staan. Maar die gastrijverheid beteekent geen toelating voor samenzweerden, en die vrijheid mag niet ontbreken in losbandigheid.

Wanneer een vreemdeling hier door onze gastrijverheid zijne gerustheid en zijne veiligheid bekomt, dan is het zijn eerste plicht deze gastrijverheid te eerbiedigen, en zich te onthouden van alles wat onze eigen gerustheid en veiligheid kan in gevaar brengen.

En dat wordt jammer genoeg al te veel uit het oog verloren. Immers, de vreemde elementen van wanorde komen hier terecht in onze binnenlandse middelen van onderminnen der ordelijke samenleving en van haatzaaiers door de aanruiging van den klassenstrijd. Het socialisme met zijn klassenstrijd en het daaruit gevloede kommunisme, en internationalisme heeft die vreemde elementen in den waan gebracht, dat België een vrij terrein is voor hunne internationalistische drijfveren op dat zij er hun looze driften den losse teugel mogen laten.

De Yugooslaaf Moenich, die de twee jonge ingenieurs dood schiet, was een strijdend lid van de kommunistische partij. De klassenstrijd en de haat tegen de burgers is het gewoone thema van de kommunistische meetings. Heeft die Moenich, vooraleer zijne misdaad te plegen, niet gezegd : « De zelfmoord van een kommunist is nuttig, indien hij vooraf een paar bourgeois vermoordt » ? De feiten zijn daar om te bewijzen dat zulks geen ijdele grootspraak is. Wat er te Couillet is gebeurd, kan morgen elders voorvallen. Hoevel moorden moeten er nog worden gepleegd, vooraleer de regering strengere maatregelen treft : én tegen het vreemd geslacht dat onze gastrijverheid misbruikt, én tegen de elementen van de sociale revolutie ?

De Openbare Veiligheid dient veel strenger op te treden bij het onderzoek der papieren van de inwijkelingen en van dezer voorgaanden in eigen land, zulks niet alleen uit oogpunt van de politieke veiligheid en het gemeen recht, maar ook van de bescherming onzer arbeidsmarkt. Wie niet voorziet in van een reëlmattig arbeidscontract dient geweerd, omdat een vreemdeling zonder werkgelegenheid hier moet rondlopen zonder middelen van bestaan. Wanneer eigen landgenooten zonder middelen van bestaan worden aangetroffen, worden zij opgepikt en naar Hoogstraten of Merxplas gestuurd. Vreemdelingen zonder arbeidscontract dienen aan de grens tegen gehouden. En zijn zij wel van zulk kon-

trakt voorzien, dan moet vooraf uit de voorgaanden van die lieden blijken, dat zij voor onze veiligheid, orde en rust geen gevaar opleveren.

Allenzins dienen zij in ons land geweerd uit alle politieke organisaties. Wij hebben reeds te veel aan de haatzaaiers van onze socialistische kommunistische groepementen, welke ophitsingen onvermijdelijk moeten leiden tot de misdaad van Couillet. Ook deze aanstokers van den klassenstrijd dragen ter zake een deel verantwoordelijkheid. Het ware gewenscht dat ook hier de Openbare Veiligheid een waakzaam oog in 't zeil hield.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Man wurgt zijne vrouw te Amiens. — De politie van Amiens, verwittigd door gebouwen, heeft in het kwartier dat zij bevoende, Georgette Bohin, achtgenote Rouhaut, 43 jaar oud, huishoudster, moeder van twee kinderen vermoord gevonden. De konin waarmede de arme vrouw ver Noord werd, was tweemaal strak rond haren hals gespannen. Het parket van Amiens is ter plaatse afgestapt. Het onderzoek wees ras uit dat de vrouw gewurgd werd door haar man, Maurice Rouhaut, 43 jaar oud, manoeuvreerder, reeds 18 maal veroordeeld en onlangs uit de gevangenis ontslagen.

De moordenaar werd in den namiddag aangehouden, terwijl de twee arme kindertjes sedert den dood hunner moeder in de straten der stad rondzwierden. De schurk legde volledige bekentenis af. Hij beweet dat zijne vrouw hem een klap in het gezicht gaf tijdens een twist. Om haar te straffen wurdte hij haar en liet haar lijk in de kamer liggen om op zwier te gaan.

Het blijvend Sowjet-gevaar. — In de Parijsche « Temps » lezen we zoo pas een belangrijk artikel over de buitenlandse politiek van Sowjet-Rusland, dat te meer de aandacht moet trekken, wij het blad zeer vaak als spreukbus van den Quai d'Orsay benut voor en zeker niets zal schrijven wat recht tegen de besloedingen van het Fransche Ministerie van Buitenlandse Zaken indruischt.

De schrijver stelt vast, dat de internationale politiek van Moskou den laatste tijd een zeer merkbaar, steeds meer naar vorentredende ontwikkeling tegen Duitschland en ten gunste van Frankrijk, Polen en de kleine entente vertoont. Ten opzichte van Polen zelfs een zoodaagde, dat er op het oogenblik zulke vrouwelijke betrekkingen tusschen Warschau en Moskou bestaan, « dat velen niet aarzelen een echt bondgenootschap tusschen Polen en Rusland te voorspellen ».

Het blad laat zich echter door deze ontwikkeling niet tot triomfketen verleiden. Het zet veeleer reeds bij voorbaat den domper op de geestdriftige loufingen, welke van een Herriot na zijn toernee door 't bolchevistische imperium te verwachten zijn, door heel machter den toestand, naar zijn werkelijke waarde uit te zetten.

Wat heeft men, vraagt het blad, redelijkwijze van dezen Russische ontwikkeling voor de toekomst van Europa te verwachten ? Het antwoord luidt :

Het zoo gevaarlijk zijn zich te dien opzichte te veel illusies te maken. De Unie der socialistische sovjet-republieken is van nature een revolutionnaire mogendheid, voor welke de universele sociale onwetenteling 't einddoel blijft, waarop alle krachten gericht moeten worden. Op het oogenblik echter heeft Rusland met geveldige binnenlandse moeilijkheden te strijden ; het ziet in het Verre Oosten zijn positie door de expansie-politiek van Japan geschookt en bedreigd ; het voelt over zijn uitgetrekt Europeesch gebied de bedreigingen van het Hitleraansche Duitschland zwerven. Moskou moet tijd winnen, zich enkele jaren van rust verzekeren. Vaardra zijn streven om binnen het kader van het mogelijke, de Russische grenzen door een reeks non-agressiepakten te dokken en zijn bezigheid om alom in Europa politieke steun en ook credieten te verwerven. Het zoo dwaas zijn om de evolutie der Russische buitenlandse politiek voorloopig van een ander standpunt te beschouwen, ofschoon men zich niet kan verheelen, dat zijn werkelijk belang voor het geheel van den internationalen toestand heeft.

CANADA.

13 dagen in plaats van 32. — De ondergouverneur van een Canadese provincie, verzond op 23 Augustus een pakket aan den gouverneur van Kenya, in Oost Afrika. Den afstand van 18.000 kilometer heeft dit pakket afgelegd in 13 dagen.

Van uit de stad Vancouver, waar het werd afgegeven, werd het per spoor naar Seattle gebracht. De Amerikaanse luchtpost vervoerde het naar Francisco, van waar het naar New-York werd doorgezonden. Op 28 Augustus nam de « Europa » het pakket over. In den nacht van 28 op 29 Augustus nam het catapultvliegtuig der Lufthansa het mee naar Southampton. Op 30 Augustus nam te Londen een vliegtuig van de Imperial Airways het pakket weer over, dat 5 September op de plaats van bestemming, Nairobi, is aangekomen. Wanneer alleen gebruik zou zijn gemaakt van spoorwegen en scheepvaartlijnen, zou het vervoer in het gunstigste geval 32 dagen hebben geveerd.

DUITSCHLAND.

Eene interessante proef met jonge ooievaars. — Het ornithologisch station van Rossitten in Oost-Pruisen zal de volgende week een interessante proefneming verrichten met ooievaars.

Dan zullen in het dorp Rossitten en in de stad Essen 90 en 160 jonge ooievaars worden losgelaten, allen dezen zomer in Oost-Pruisen geboren. Zij dragen aan den poot een ring met de plaats van afkomst en zullen herkenbaar zijn aan een gekleurde teeken, opdat niet op hen geschoten zou worden.

Het doel van de proefneming is te zien, of de vogels, die te Rossitten worden losgelaten, denzelfden weg naar Afrika zullen volgen als de vogels van denzelfden leeftijd, die enige weken geleden naar het Zuiden vertrokken zijn en konden profiteeren van de ervaring der oudere vogels, die hen vergezelden.

Waarschijnlijk zal worden aangevoerd, dat de jonge ooievaars zonder de hulp der oudere hun weg zullen weten te vinden. Verder wil men zien hoe de ooievaars uit Oost-Pruisen, die naar het Rijnland zijn overgebracht en te Essen worden losgelaten, de goede richting zullen vinden.

Het spook met het roode katten-oog. — Enkele dagen geleden, op 'n zwolen zomernacht werd een vreedzaam dorp in Beieren in opschudding gebracht door een spookverschijning.

Een boerin, vier man op de fiets was uitgegaan en 's avonds nog niet was teruggekeerd, stormde in het holst van den nacht plotseling de dorpsstraat in en schreeuwde uit alle macht, dat de duivel haar huis was binnengekomen. Weldra was de geheele dorpsbevolking op de been en hakkelend en stootend vertelde de heilige ondame vrouw wat er gebeurd was. Een groote zwarte vormlooze massa, met één rood gloeiend oog was haar kamer binnengegheven. Het groot gevaar waarin zij verkeerde besaffend, had zij ijling: de vlucht genomen en zich door uit het raam te springen in veiligheid gebracht.

In optocht trokken de verzamelde boeren, gewapend met hooivorken, jachtgeweren, pieken, enz. tegen den duivel ten strijde. Toen het boerenleger met zijn fantastische bewapening in het slaapvertrek van de boerin was binnengevaren, trof men daar alleen den boer aan, die inmiddels was thuisgekomen, en geheel gekleed, luid snorkend te bed lag. Een nader onderzoek werd ingesteld, waarbij bleek, dat aan de rugzijde van de broek van den slapenden boer een rijk reflector was bevestigd. Hierin lag voor een belangrijk deel de oplossing van 't spookraadsel : de boer was in de herberg van 't naburige dorp te lang blijven plakken. Ten slotte was hij de eenige overgebleven gast. De verstandige herbergierster had al lang begrepen dat de vroolijke boer onmogelijk heelhu is op zijn fiets zoo tehuis komen. Daarom had zij maar aan de rugzijde van zijn broek een reflector bevestigd en den boer zonder fiets naar huis gestuurd. Dit « katten-oog » moest hem onderweg beheden voor het gevaar overreden te worden. De frische buitenlucht had den boer eenigszins ontwaanderd en zijn huis genaderd, wilde hij ongemerkt binnen komen. Daar hij nog altijd niet vast op zijn beenen stond, besloot hij op handen en voeten achterste voren, dus met het « katten-oog » naar voren gericht, de slaapkamer binnen te kruipen. Op dat oogenblik was zijn vrouw wakker geworden met den herboeren vernemen fatalen uitslag.

De Hitlerianen en de groote landbouwgeindom. — De groote landgenooten uit Pruisen stonden eerst wantrouwig tegenover het Hitlerregime maar zij vreesden dat dit tot de ontenging hunner gronden zou overgaan en dat zij den grooten invloed zouden verliezen dat zij in het Duitse Rijk bezitten sedert Von Bismark zulks nietgeraandte de invoering van de republiekische grondwet van Weimar, nu ook door Hitler afgestraft.

De heer Darré, Minister van Landbouw, onder ingeving van Hitler en van Rijks-president Von Hindenburg heeft volgende verklaringen afgelegd tot ingruiming van dit wantrouwen : « Onze inlandsche koloniatie heeft niets gemeens met de marxistische methoden tot proletarisatie van het platteland. De Staat vraagt boeren en niet inwijkelingen ten elke prijze op het platteland.

Er zal niet geraakt worden aan de landeigendommen, hoe uitgebreid zij ook wezen, indien de uitbating economisch gezond is ». Het zouden dus enkel de landerijen zijn die verlaten zijn of slecht uitgebaat worden door hunne eigenaars, welke onder toespansing zouden vallen der koloniatie-matregelen getroffen door de Regeering.

De invoer van boter en eieren. — Tijdens de vijf eerste maanden van het oopend jaar is de invoer van boter gedaald met ruim 30 t.

De invoer van eieren bedroeg slechts 632.250.000 stuks tegen 1.005.675.000 stuks in 1932. De uitvoer van België is gedaald met twee derde, deze van Holland en Denemarken is gevallen op 58 à 60 t.

AMERIKA.

De graanvoortbrengst. — De laatste statistieken der graanvoortbrengst in de Ver-